

I

Sota un cel tan baix que la nua rovira s'hi fon

emergeixes

paisatge aturonat — vinya esmotxada — camp en guaret — terra èbria de bruna serenor

infantesa convocada.

Inútil recórrer un i altre cop itineraris ja fressats — memòria que colpeja l'ara
com un improbable vent que revé

espill que només reflecteix la nit.

L'obstinat record del record — dolor del record del no record.

El mal de viure — cortrencador.

V

El riu arrossega fins a la resclosa
la fulla que el vent ha després d'un auro.

On arriba és l'indret d'on ha partit — pur trànsit entre silenci i silenci.

VII

Que la paraula (poètica) et posseixi.

Que la llum del poema (t')arrabassi qualsevol indicatiu de sentit.

Que dins teu neixi el mot que conté tots els mots.

Que brolli l'enigma — el poema.

IX

El pensament sobre el poema

és el lloc del poema — el poema mateix

diàleg entre el fons del llac — on dorm el llim callat — present etern
i la superfície — on tremen ones i glaç i llot.

I tot.

El poema dient-se — el poema dient-te.

XIII

Enllà dels vidres

sacseig invisible de l'acàcia

branques perfent una cal·ligrafia sense traç

escandeig de versos d'un sonet aeri

— diries.

Tagrera

La llum esbiaixada — (re)produeix miratges antics — visions d'un altre món

traços de caravanes que es perden en l'ocàs
sense itinerari
sense empremtes
sense rastre.

El no-res s'emmiralla en la llum de l'arenal.

Les ombres es fonen amb l'ombra del callat — el gran buit.

XXX

entre l'instant i l'etern

la bellesa inesperada d'una volva de pols

suspesa

en una retxa de llum

XXXIV

veure escolar-se la darrera llum del dia — rere la finestra

pensar la plenitud del no-res
la fragilitat de la paraula
la desraó

núvols opacs fugint enllà
densos pensaments que un alè estrany sembla voler empènyer.

L'exili de l'escriptura — la ferida
supurant del record.

Sense paraules — sense

(2005 — 2008)